

Ἐπί πλέον ὀφείλει οὗτος νὰ καταγράψῃ καὶ κατατάξῃ τὰ βιβλία σύμφωνα μὲ τὸ ἐπικρατοῦν ἐνιαῖον σύστημα εἰς τὰς Δημοσίας μας Βιβλιοθήκας. Ἐνεργεῖται τοῦ ἰδίου Διευθυντοῦ θὰ ζητηθοῦν ἀπὸ ὅλας τὰς Δημοσίας Βιβλιοθήκας Ἀθηνῶν καὶ ἐκεῖνας τῶν ξένων ἰνστιτούτων, τὰ παρ' αὐταῖς τυχόν εὐρισκόμενα διπλᾶ ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἢ μὴ ἰδικῶν μας τοιούτων. Ἐπίσης θὰ παρακληθοῦν οἱ ὀργανισμοὶ Ροκφέλερ, Ἀχέπας καὶ Γκάπας τῆς Ἀμερικῆς, νὰ μᾶς ἀποστείλουν βιβλία, εἰς οἵανδήποτε γλῶσσαν γεγραμμένα, πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης μας. Τρόποι καὶ μέσα ὑπάρχουν πολλά. Τὸ μόνον πού ἀπαιτεῖται εἶναι: ἰκανότης, ζῆλος καὶ δραστηριότης, προσόντα τὰ ὁποῖα ἄς εὐχηθῶμεν νὰ κατέχῃ ὁ μέλλον Βιβλιοθηκᾶριος.

Ἀνεφέραμεν ὅτι, μεταξύ τῶν ποικίλων εἰδικότητων ἐνὸς Βιβλιοθηκᾶριου ἀνάγεται καὶ ἡ ἰκανότης αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ καταγράψῃ καὶ κατατάξῃ τὰ εὐρισκόμενα κατ' ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκάστοτε εἰσαγόμενα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην βιβλία, σύμφωνα μὲ σύστημα πού νὰ διευκολύνεται, τόσον ὁ ἴδιος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του, ὅσον καὶ οἱ θαμῶνες τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς Βιβλιοθήκης. Δὲν εἶναι ὅμως ἡ πρώτη φορά πού θὰ ἐπιχειρηθῇ μιὰ παρομοία ἐργασία. Πρῶτος ὑπῆρξεν ὁ Δυοβουνιώτης, ὅστις κι' ἐδημοσίευσεν τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθέντας καταλόγους εἰς τὸν «Νέον Ἑλληνομνήμονα». Ἐπεταὶ ὁ Εὐάγγελος Μαυραντῶνης καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1924-1926, ὁ καθηγητὴς τοῦ τότε Ἡμιγυμνασίου Γ. Δηληγιάννης, ὅστις καὶ πολλὰ τῶν χειρογράφων τοῦ Καλλινίκου Γ' ἀνεδημοσίευσεν εἰς ἑλληνικὰ περιοδικὰ. Τελευταῖος ἀναφέρεται ὁ καθηγητὴς καὶ διοργανωτὴς τοῦ «Πολυμερείου» Γυμνασίου Βαγγέλης Σκουβαρᾶς, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του Λ. Λάμπρου. Τῶν τελευταίων ἡ ἐργασία ὑπῆρξε πλέον συστηματικὴ τῶν προηγουμένων, ὅπως δὲ ἰδιαιτέρως ὁ Σκουβαρᾶς, μὴ ἀρκεσθεῖς εἰς μόνον τὸ τυπικὸν μέρος τῆς προσφορᾶς του, κατέγινε καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν μέχρι τίνος ἀνεξερευνητῶν χειρογράφων ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ζαγορᾶς καὶ ὄλου τοῦ Πηλίου. Καὶ τοῦτο διότι, χάρις εἰς τὴν φιλοπονίαν τοῦ ἀναδιφητοῦ Σκουβαρᾶ καὶ τὰς ἱστορικὰς καὶ γλωσσολογικὰς αὐτοῦ γνώσεις, ἦλθον εἰς φῶς ἐντελῶς ἄγνωστα γεγονότα, ἐξαιρόντα τὴν εἰς ἔθνικα ἔργα καὶ ἐνεργείας συμβολὴν τῶν Πηλιορειτῶν καὶ ὄλων ἰδιαιτέρως ὀρισμένων προσώπων τοῦ 18^{ου} αἰῶνος. Διὰ τὴν πολύτιμον αὐτὴν ἐργασίαν του, τὴν δημοσιευθεῖσαν ἤδη ἢ μέλλουσαν νὰ δημοσιευθῇ, ἡ εὐεργετουμένη Ζαγορὰ θὰ τοῦ εἶναι ἔσασι εὐγνώμων.

Μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὸν πλουτισμὸν αὐτῆς μὲ συγχρόνους ἐκδόσεις, θὰ προκληθῇ, συντρεχούσης καὶ τῆς γύρω ὑπερόχου φύσεως, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διανοουμένων, οἱ ὁποῖοι, ἀντὶ ἄλλου μέρους τῆς χώρας πρὸς παραθερισμὸν τῶν, θὰ προτιμοῦν τὴν Ζαγοράν, ἐφ' ὅσον θὰ δύνανται νὰ συνδυάζουν ἐν αὐτῇ τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου, τὴν ἀπόλαυσιν τουτέστιν τῆς ἀπαραμίλλου φύσεως μετὰ τῆς ἐνασχολήσεώς των εἰς τὴν μελέτην. Πρὸς ἐπιτυχίαν ὅμως τοῦ εὐεργετικοῦ διὰ τὴν Ζαγοράν τούτου σκοποῦ, ἐπιβάλλεται ἡ διαφήμισις τῶν τοιούτων πλεονεκτημάτων τῆς κωμοπόλεώς μας, διαφήμισις ὅμως σοβαρὰ καὶ κάπως ἀσυνήθης, ἂν ὄχι πρωτότυπος, πού νὰ ἐπισύρῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν προσοχὴν τοῦ τύπου τοῦ κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Καὶ ὡς τοιαύτης προτείνομεν, διὰ τὸ θέρος τοῦ 1962, τὸν ἑορτασμὸν τῆς 200^{ης} ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως τῆς Βιβλιοθήκης. Κατ' αὐτόν, πού πρέπει νὰ ὀρισθῇ τριήμερος, θὰ προσκληθοῦν ἵνα παραστοῦν: ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ἀντιπροσωπεῖται τῶν Δημοσίων Βιβλιοθηκῶν Θεσσαλίας, τῶν λογοτεχνικῶν καὶ ἱστοριο-λαογραφικῶν ὀργανώσεων Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἡμερησίου Τύπου, καθὼς καὶ οἱ Θεσσαλοὶ ζωγράφοι, τουλάχιστον οἱ δωρηταὶ πινάκων των μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ὁ ἑορτασμὸς αὐτὸς θὰ ἐπέχῃ θέσιν Συνεδρίου μετὰ

προκαθορισμένου προγράμματος, ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ ὁποίου θὰ κληθοῦν νὰ ὀμιλήσουν διακεκριμένοι ῥήτορες, κατὰ προτίμησιν Θεσσαλοὶ. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ πρόγραμμα θὰ ποικίλλεται μ' ἐκδρομὰς καὶ χορευτικὰς συγκεντρώσεις.

Ἡ πρότασις μας αὕτη, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως δύσκολος, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀπραγματοποίητος. Ἄρκει νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ὁ ἀγαπητὸς πρόεδρος καὶ θὰ παρουσιασθοῦν πολλοὶ νὰ τὸν συνδράμουν προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των. Διακρίνω ἤδη εἰς τὰ ὄμματα τῶν φίλων καθηγητῶν τοῦ «Πολυμερείου» Γυμνασίου καὶ τῶν Δημοδιδασκάλων τῶν τριῶν Δημοτικῶν Σχολείων μας, τὴν πλήρη συγκατάθεσιν των πρὸς συνεργασίαν.

Ἦδη ὁ σπόρος ἐσπάρη. Τὸ ἔδαφος ἐμφανίζεται γόνιμον. Ἡ ἀπόδοσις του θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν καλλιεργητῶν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξίν του, εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν.

ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΣΕΝΑ

ΘΕΩΝΗΣ ΕΗΝΤΑΡΑΚΟΥ

1

Καλέ μου, ἐσύ,
πού περισσῇ
γιὰ σένα ἀγάπη νοιώθω,
πού σέ κυττῶ
κι' ὄλη σκιρτῶ
ἀπὸ χαρὰ καὶ πόθο...

Ἀγαπημένε μου! Χαρὰ καὶ πόνε τῆς ζωῆς μου!
πού μιὰ μὲ σέρνεις στὸ γκρεμνὸ,
μιὰ μὲ πετᾶς στὸν οὐρανὸ
κι' εἶσαι ὁ Θεὸς καὶ τύραννος τῆς
[σκλάβας σου ψυχῆς μου!

Μάτια μου, σεῖς, πού μιὰ ἀτσαλένια λάμψη
σᾶς φωτίζει,
— ζαφείρια μου, σεῖς σκεφτικὰ, πού τόσο
τ' ἀγαπῶ!
γιὰ σᾶς καὶ τὸ τραγοῦδι αὐτὸ πού μέσα μου
ἀναβρῦζει
γιὰ σᾶς, γιὰ σέν' ἀγάπη μου, κι' ἀπόψε
[θὰ τὸ πῶ!

2

Θλίψη πνιχτὴ
πλήξη κλειστὴ,
βούρκωνε τὴν ψυχὴ μου
κι' ἔλεγα πῶς
ἀγάπης φῶς
δὲν θᾶμπη στὴ ζωὴ μου!

Μὰ μόλις σᾶς ἀντίκρυσαν τὸ μάγο
[ἐκεῖνο βράδυ,
μπήκε ἡ ματιὰ σας μέσα μου σὰ μαχαιριά...
[σὰ χᾶδι,
κι' ὄλη μ' ἀναστατώσατε! Μ' ἕνα σου
[λόγο μόνον
μοῦδωσες πάλι στὴ ζωὴ ἐλπίδα καὶ σκοπὸ:
Γιὰ σᾶς, γιὰ τὴν ἀγάπη σου, ν' ἀνθίζω
καὶ νὰ λυώνω!!

Μοῦ μάθατε τὸν Ἔρωτα! Γι' αὐτὸ σᾶς
[ἀγαπῶ!!!